

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Річ пос. Вахнянина

виголошена в соїмі 16. марця в справі кредиту для селян.

Висока Палато!

Яко внескодавець в справі, в котрій, як показує ся, мав я щасливу руку від внескодавців з літ попередних, сповню милій обовязок, наколи передовсім виявлю тут прилюдну подяку Є. Екц. маршалкови за те, що він з всею серіозністю підготував цілу сю річ, що стоїть нині на дневнім порядку. Таку саму подяку мушу висказати і членови кр. виділу, д-рови Савчакови, за єго труди при збираню матеріялів в тім напрямі. Висказую також повне узнанє укритому референтови справозданя краєвого виділу. Справозданє се зробило на нас вражінє дуже теплого і основного еляборату. Мушу висказати признає і членам краєвого виділу в загалі, що сю справу прискорили, як і теперішньому п. референтови за прихильне оціненє справозданя кр. виділу.

Се було моїм обовязком, а єсьм певний, що виявлена нині моїми устами подяка умножить ся, скоро тільки нарід сам відчує хосенність сеї нової інституції.

Друга мисль, котру хочу висказати з сего місця, се поклик до всеї інтелігенції нашого краю, щоби она з всякою щирістю приложила руку до починаного нами, здає ся, дуже важного діла. Інтелігенції сїй подаємо нині сим законом о касах систему Райфайзена средство, котрим она зможе прийти в поміч темнійшому і ддятого слабшому братови. Я не сумніваю ся, що інтелігенція наша буде патріотичною і що охотно споможе добре діло. Звісно бо, що найблагороднійші наміри мусять змарніти, наколи світліїші верстви народа відносять ся до них пасивно.

Думаю проте, що соїм, ухвалюючи нині сю справу, числить з гори на щирі поміч дворів, духовенства і учителів народних шкіл.

Успіх з нашого діла певний, бо по моїй думці порука за такий успіх лежить в самім устрою інституції, котру творимо. Інституція ся так на скрізь добра, що з неї ніяке зло вийти не може.

Нова кредитова інституція опирає ся на незрушимій християнській етиці, на тій етиці, що велить сильнійшому нести поміч слабшому. Нова кредитова інституція ріжнить ся від всяких других тим, що лучить в одно як-раз сих, що роздроблені та розбиті мусіли би з часом змарніти. Нова інституція виключає всякий визиск. Тут не стоїть по одній стороні капітал, по другій праця. Інституція ся кредитова лучить самих людей праці, щоби себе взаїмно боронити і взаїмно собі помагати. Нова інституція оперта на самопомочи, а звісна річ, що своя поміч найпевніша, найлучша. Нова інституція спосібна побудити своїх членів до спробованя власних сил, до розбудженя дрімучої в селянських верствах енергії, а в дальшім поли до організованя промислових і торговельних підприємств в свій хосен. Нова інституція кредитова основує ся на громадскім устрою, на тім устрою, що ко-

лись доконував великих діл, а що занідівши зродив повсюди єгоїзм, погане самолюбство і визиск брата через брата. І ддятого, що нова наша інституція має знамя інституції етичної, що годна виховати людей, що єї окликом є: всі для одного, один для всіх—думаю, що она сповнить свою задачу належито.

Що-до устроєня сеї нової кредитової інституції по селах взяли ми собі примір як раз з кас системи Райфайзена, причина лежала в тім, що економічні відносини нашого селянства суть такі самі, які подібав Райфайзен між селянами надренських країв перед 50 літами, коли закладав там свої каси. Як там, так і в нас тисячі ґрунтів селянських іде рік-річно за довги на ліцитацію. Як від нас, так колись знад Рену виходили сотки і тисячі людей з нужди до Америки. Як в нас, так і там перед сорок-пятьдесяти літами сиділи люди на дрібеньких куснях землі. Як в надренських краях, так і наші люди давлені лихвою всілякого рода: грошевою, збіжевою, лихвою віктуалів, лихвою товаром та землею. І не знаю, чи є який предмет, з котрого би наші краєві лихварі не скористали доси. Ходять наші селяни в ярмі лихви, працюючи на лихварів. Весь їх заробіток іде в кармани лихварскі. А наколи зважимо, що меньша посілість наша обтяжена ґіпотечно на 75 мільонів зр., а приймемо, що лихварських довгів буде в неї два рази стілько, то справді крайній час, щоби наш соїм серіо взяв в руки справу кредиту селянського і щоби сему селянству прийшов в поміч посредством нових, дешевих кредитових інституцій.

Як над Реном не мав селянин з чого платити податку, так само і в нас він не має. Як там не було своєї худоби, не було чого вложити в рот, не було чим придіти ся, не було чобіток, щоб дитину післати до школи, не було чим справити поля, ні чим засіяти—так само діє ся тепер в нас. Нині, по 50 літах свободи — не знаю, кому за се подякувати — жиємо ми в таких самих сумних обставинах, в яких колись жилось надренським селянам. Але факт, що тепер надренські провінції, по 50 роках труду над собою, належать до найбільше цвітучих країв — сей факт впевняє мене, що, подавши нашим селянам льокальний, дешевий кредит, ми зможемо за кілька десятків літ бодай зблизити наш край до сего цвітучого стану, в якім находять ся тепер країни надренські.

Я кажу отверто, що новою інституцією кредитовою ми виповідаємо війну всяким родам лихви. Ми розбудимо в нашій селянині енергію і заґріємо єго до праці, бо при тій помочи, яку єму подаємо, селянин мусить побачити, що майно єго звільна росте, що він двигає ся, а зріст сей буде для него захоотою до дальшого труду і до ошадности.

Що більше! Новою інституцією кредитовою, опертою на взаїмности, знищимо дуже невідрадну а глибоко вкоренену прояву в нашій суспільности сільській, іменно порок самолюбства та байдужности для общих інтересів громади. Нині буває і так, що сусід на вид нещастя сусіда відчуває

якусь тиху радість в своїй душі. Ми сполучимо громадян в одну цілість і велімо їм дбати про інтерес цілої громади і кожної одиниці в сїй громаді з окрема.

Я сказав вже попередє, що вірю твердо в успіх нашої роботи. А наколи би з котрої-небудь сторони піднесли ся заміти, які давнійше тут підносились, мов-то в нас не буде людей, спосібних до веденя діла, то на се одвічу з гори, що в таким случаю ми виставили би нашої інтелігенції одно велике свідочтво духового убожества. Спосібні люди до веденя нових кредитових інституцій мусять найти ся, а думаю, що при якій-такій науці селянин наш скорше зрозуміє суть сеї нової інституції, ніж навіть надренський німецький селянин.

Притім най буде мені вільно з сего місця відперти деякі заміти, котрі доводилось нам нераз читати в улетних письмах, а навіть чути на деяких зборах та всенародних вічах, будь-то наше законодавче тіло над потребами низших верств правильно переходить до дневного порядку. Се несправедливий заміт. Не буду я тут вичислювати те все, що в радї державній або в тім соїмі зроблено для нашого селянства та маломіщанства. Се була би самопохвала і пуста чванливість. Але мушу сконстатувати, що наш соїм в сїй хвили ухвалює діло, що має на цілі добро найбіднійшої верстви населеня краю. Наколи би однакж тут мала повстати яка-небудь спозиція проти сеї нової кредитової інституції, — що бачу з гори виключене — то зверну увагу високої Палати на се, що ухвалене дешевого кредиту для селян сталоє вже нині крайною конечністю. Нужда межі селянством дійшла до кульмінаційної точки, а бідний селянин — як всякий бідний — буде дуже податливий на всякі підшепти з боку. З груди селянина видобуває ся нині великий жаль до суспільности, що она в своїм часі не подбала належито про єго долю. Жалю сего я не легковажу. Надставте, панове, ухо і звольте послухати, що там в долині говорить ся і творить ся, а певно скажете собі: Час, пора! Ратуймо селян! Я скінчив. (Брава!)

Гарні союзники!

Нераз вже приходило ся редакції «Дїла» проковтнути гірку перчину з причини своїх сконсолідованих союзників. Консолідаційна політика іде на розріз з основними засадами нашої народної ідеї, теоретичні комбінації сеї політики не сходять ся з фактичними подїями реального життя. І тому де лише зіткне ся з дійсним життям, консолідаційна політика робить цілковите фіяско. А вже по часті трагічно виглядає те, що як раз само «Дїло» мусить записувати в своїх анналах ті докази сорому власної політичної діяльности.

В надісланій з Коломиї статі про «Руский Народний Дім в Коломиї», де описаний початок, хід і вигляди цілої акції коло будови сего народного заведеня, автор статі, підписаний буквами А. Р., робить одну дуже характеристичну замітку. Ся замітка відносить ся до відмови совіта Народного Дому у Львові на прошенє

виділу коломийського Народного Дому, щоби львівська, богата, а складковим грошем руского народа здвигнена інституція причинила ся датком на побудоване сестрінної інституції в столиці Покутя. Сказано в тій замітці дословно:

Не знаємо, що той статут позволяє, а чого не позволяє, але знаємо, що позволяє утримувати бурсу і давати підмоги шкільній молоді, а іменно о се просив совіт Народного Дому в Коломиї, бо-ж гроші вложені в будову сего дому, мають становити капітал, з котрого процентів буде утримуватись бурса для бідних і талановитих учеників. Прецінь віякий статут не забороняє жертвувати на добродійні цілі, навіть статут львівського Народного Дому, котрий власне 2. грудня роздав тисяч зр. між бідну молодіж. При сій відмовній відповіді грали ролю мабуть інші мотиви. Треба було трохи більше отвертості і сказати по просту: «Тому вам не даємо, бо ви не з нашого табору, котрий о такі річі не дбає». Що коломийській Народний Дім може удержати 200 школярів, се господинам з львівського Народного Дому байдуже. А прецінь ціла Галичина складала жертви на будову львівського Народного Дому, немало дав і наш простий нарід. А нині той інститут з міліоновим маєтком відказує всякої заемоги на бурсу в Коломиї! Що не в недостатчі фондів, то певно.

«Відказ той — пише коломийська «Русская Рада» редагована п. Михайлом Білоусом, в ч. 23. з 1. грудня м. р.—зробив як найгірше вражінє в Коломиї (додам що і в околиці) і многі народовці не вірять, щоби інституція, жертвами народу заснована, не мала права спомогти подібну собі на провінціїю, составляющую ся нову інституцію, але оно так по правді стало ся. Сумно!... Так само не хороше впечатліне зділав факт, що одна із львівських руских редакцій («Галичанин») не хотіла до свого льокалю прийняти пушку на добровільні датки, відказуючи ся тим, що то «канцелярія» і пушка там не може бути. І то також сумно... Панове Львовяне (наклик до партії москвофільської) тим собі повредять і в краю збудять неохоту і недовіре до себе і до своїх інституцій, а тимчасом Дім Народний в Коломиї і без їх помочи будовати ся буде». — Так пише «Русская Рада», котрої редактором п. Михайло Білоус числить ся власне до той партії, о котрій пише.

Коментарі тут злишні! Факти говорять найдосаднішою мовою. Але годить ся лише піднести прямо ненавистний і визиваючий спосіб в обох випадках, про котрі згадує наведена замітка. Бо так само, як Народний Дім у Львові міг би дати хоть яку-таку, маленьку підмогу, бодай як то кажуть «на відчипне», а не закрити ся безосновною інтерпретацією свого статута, так і редакция «Галичанина» з простої куртоазії повинна була чей прийняти пушку, хоть би ся пушка мала відтак десь в кутку прапасти порохом нетикальності. Очевидно москвофіли або чують по своїй стороні таку перевагу в тій консолідації, що не потребують оглядати ся навіть на форми чемности супротив своїх спільників, або набрали перекованя, що нерви їх спільників такі знечулені на всякі обиди, що до давніших ударів можуть безкарно додати ще той удар в лице народній солідарности і патріотизмови.

Галицький сойм.

Шіснацятє засіданє з дня 17. марца відкрив маршалок о годині 8. вечером. Пос. Урбанський мотивував своє внесенє в предметі зміни декотрих постанов соймового регуляміну. Ціль сего внесеня така, щоби маршалкови дати власть послів, що нарушили приличність або спокій варад, виключити з засідань на якийсь час. Є се наслідованє lex Falkenhayn-a. Бесідник указував на регуляміни інших законодатних тіл. Чи однакож наш сойм (спокійний) потребує острійшого регуляміну? — сумніваємось дуже. Пос. Потоцький реферував відтак деякі справи залізничі, іменно тарифові справи льокальних подільських залізниць. Реферат і внесенє прийнято. Пос. Стадницький здав справу з робіт регуляційних на Дністрі між Розвадовом а Журавном. При справозданю комісії господарства краєвого в предметі заснованя школи для сіль-

ских господиных забрав слово пос. Гаморак і в дотенний спосіб осудив дуже остро цілий проєкт. Бесідник каже, що учениці, які будуть приймає до сеї школи в віці 22 літ, радше будуть оглядати ся за чоловіком, ніж за наукою молодочарства. Як ще така дівчина, квасна, що їй доси люди не трапились, під'учить ся в тій школі, то вже стане зовсім злющою. Учена ключниця не буде слухати ніякої пані, а поза плечима єї скаже: et gloria ges! Пані самі повинні би учитись господарства домашнього, а не спускати ся на слуг. Сойм делектував ся сею критикою, бо і більшість соймова мабуть є за тим, щоби цілий сей примховатий проєкт едукатції господиных, ключниць та служанок двірських упав. Кошти заложєня такої школи виносили би 45.000 зр., а кошти щорічного удержаня дійшли би певно до 8—10 тисяч. Пос. Жардецкий попирав на чудо внесенє комісії(!), а пос. Сьреднявский жадав, щоби всіх дівчат сільських учено домашнього господарства. Референт Кшиштофович слабенько боронив проєкту кр. виділу, котрий впрочім не конче рішучо домагає ся заснованя такої школи, а хоче доперва розглянути ся, чи би мевше коштовну школу не дало ся де примістити в якімсь дворі на селі або в монастирі. Внесенє ціле відослано до кр. виділу для лучшего розслідженя(!). При справозданю о школі рільничій в Чернихові забрав слово пос. Вуйцік. Бесідник докоряв теперішному директорови, що він своїм поведєнем викликав бунт учеників. Число учеників в посліднім році було так мале, що справді треба спитатись, чи не шкода гроша на сю школу? Краєвий виділ слухає лише справоздавє тіла учительського, а в суть річі не входить, не питає, хто розстроєв школу? Школу обведєно високим муром. Пошто? Бесідник заявляє, що єго клуб буде голосувати проти дальшої субвенції на сю школу. Пос. Брикчинський яко заступник члена кр. виділу відповідав на заміти Вуйціка. Розрухи вийшли не з вини директора, а з відра бутної молодіжи. По бунті виключєно 19 учеників. Нині школа ся має вправді лише 9 учеників, але вина не лежить на дирекції, а в регуляміні, котрий заборонив приймати старших кандидатів понад 18 літ віку. Давнійша молодіж заховувалась неморально. Се загально звісна справа. Школу обведєно муром, щоби перегородити всякі вибрики. У внутрі зате подано ученикам всякі прибори до розривки. Пос. Чеч поєнєв ще ближше історію розрухів. Ученики напали на тіло учительське і комісію, делеговану виділом краєвим, так, що треба було кликати жандармів. Чи таких учеників можна було терпіти в закладі? Заклад обведєно муром, бо дирекція відповідає за моральне поведєне поручєної собі молодіжи. По відповіді справоздавця (пос. Вівієна) прийав сойм справозданє о школі чернихівській до відомости. Потім слідувало багато дрібніших справ (увільненя від студий та літ і т. д.), котрі реферував пос. Міхальський. Слідували реферати комісії дорогової. Виділови повітовому в Ярославі відмовлено просьбу щоби фонд краєвий прийав на себе позичку, зятягнену виділом на будову дороги Бистровичи Переворск (реф. Ольпівський). Відмовлено також просьбі виділу повітового в Надвірні о підвищенє дотації на дороги Назавизів-Виноград, Делятин-Лучки і Надвірна-Ланчин. Відмовлено відтак просьбу виділу в Перемишлянах о субвенцію (2.000 зр.) на будову дороги Солова-Куровичі. Проєбу громади Корчина і др. о запомогу (3.000 зр.) на будову дороги з Корчини до Лютчі передано кр. виділови до полагодженя. Рівнож відослано петицію Сіннови до виділу краєвого для полагоди.

Перегляд політичний.

Буковинський сойм радив вчера над справозданєм пос. Стефановича в справі краєвого рільництва. Президент краю прирік підпирати розвій рільництва, котре находить ся в дуже некористнім положєню в наслідок недостатку землі і переселєня. Пос. Василько висказав подяку президентови краю за єго добрі наміри.

На вчерашнім засіданю чєского сойма пос. Бжезновский виїє інтерпєляцію до правительства в справі, що члєни академичних товариств носять при собі оружє.

Моравський сойм радив оноді над бюджетом народних шкіл. Референт шкільних справ в виділі краєвим п. Фуке заявив ся за знесенєм утраквістичних шкіл і за удержанєм народної школи. Референт висказав бажанє, щоби обі край замешкуючі народности заключили союз і получили ся, щоби затерти сліди взаємної ненависти. П. Сілені зажадав помноженя чєских шкіл міських. Шкільний бюджет ухвалєно після внесеня референта п. Геца.

В Далматиньскім соймі прийнято одноголосно внесенє Сєрба Трояновича, взиваючи правительство, щоби виеднало загальну амнєстию для всіх ємігрантів, що брали участь в бокайськім повстаню.

В стирійскім соймі, по доконаних виборах до комісії, п. Карльон заявив, що він і єго політичні приятелі усувають ся від участі в комісійних працях, бо при виборах не увзгядєно бажань їх сторонництва. Маршалок, приймаючи сєсю заяву до відомости, заявив, що кождий член сойму має обовязок брати участь в працях комісії. На случай, як би послаи не явили ся на кількох комісійних засіданях, маршалок примівить до них постанови регуляміну.

На вчерашнім засіданю угорєского сойма президент міністрів Кольоман Сель заявив, що слідує: Уважаю право самостійного, митового округа жизненным, сильним правом, якого ми не вирєчємо ся, не нарушимо, щобі ослабимо. Але з сего права не виходить, щоби ми мали робити з него ужиток. Виходить лише се, що єго можемо виконати, коли вимагає інтерєс краю. Як приклонник спільного митового округа, узчаю, що серед даних відносин єкономічні інтерєси краю домагають ся того на довгий час, узчаю дальше, що митовий трактат, до якого ми стрємили, ліпше відповідає інтерєсам краю, чим самостійний округ митовий. Ті оба єкономічні округи виказують вправді богато суверєчних інтерєсів, однак я вважаю можливим їх вирівнати. Що дотичить загалу інтерєсів, ми мусимо засилати себе взаємно, а може австрійський промисл більше нашими, чим наше рільництво австрійськими продуктами. Нині ми більше чим коли-небудь з нашою консумцією сказані взаємно на себе. Мимо того тверджу, що не кождий митовий трактат і не кожда митова спільність є добра, але тільки така, котра може підперти і заповнити розвій інтерєсів в рівній мірі так рільництва, як промислу. Спільне жите має однаково тут, як на кождім иньшій поли користні і некористні сторони, а так само має їх і віддільність інтерєсів. Але заживати рівночасно користній віддільности і спільности пожитя — се вважаю неможливим. (Гучні оплески на правици). На поли актуальної політики такий стан не дасть осягнути ся, (оплески) — а я хочу держати ся на ґрунті актуальної політики.

Босаньскі православні вислали своїх делегатів до єкуменічного патріарха в Царгороді з зажалєнем против свого митрополита. По переведєнім слідєтві патріарх заявив делегатам, що їх скарги против митрополита не мають ніяких підстав, і що патріарх не думає ними більше займатися. Противно, патріарх написав до босаньского митрополита лист, висказуючий єму вдоволенє з дотєперішого єго поступованя а до православної людности пастирєске письмо, заохочуюче єї до послучєньства і вдячности взгядом духовної і сьвітєской власти. Також до австро-угорєской амбасади в Царгороді вислав патріарх урядовє письмо, висказуючи подяку краєвому правитєлєству в Босні за опіку, уділену православної церкви.

Збрєєнє держав поступає безпереривно і інтезнівно, хоть завєгди під знаком оливої галузки мира, яку цар російський підїє над Європу. У французькій радї державній раджено вчєра над бюджетом маринарки. Міністер Льюкроа заявив при тій нагоді, що оборона побережя є рівно важна, як оборона всхідних границь держави. Розширенє кольоніальної могутости вимагає рівнож зміцненя і побільшеня Фльоти. Міністер наміряє через ограниченє числа категорій кораблів утворити одностайну флоту. Дальше міністер висказав похвалу для війск маринарки і закінчив словами: Франція бажає мира, однак мусить зорганізувати маринарку, щоби відперти всякі зачіпки. Так само і союзнича Росія збрєєть ся на всході, хотий російські дневники заперєчують вісти о скріплюваню

Рудольф Ачкевич

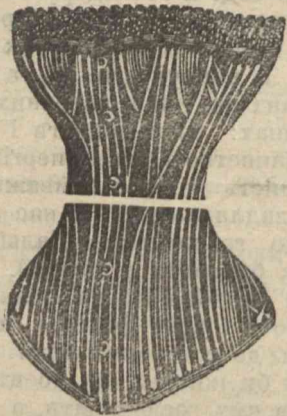
швець,

у Львові, улица Сикстуска ч. 23. (стара пошта)

поручає готову обув свого виробу, переважно для ховенства і ПП. військових — приймає також замовлення всілякого рода так місцеві як і з провінції.

На міру вистане старий омаз.

201 45—52

Горсети, рукавички, шельки підв'язки, бандажі всіх систем

поручає

Г. ГАЛЯНТОВСКИЙ

У ЛЬВОВІ,

площа Бернардинська ч. 3.

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ
з 30-дневним виповідженем,

3¹/₂ АСИГНАТИ КАСОВІ
з 8-дневним виповідженем,

а всі інші находячі ся в обігу 4¹/₂% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

Видає й відповідає за редакцію: Лев Лопатинський.

20% ДЕШЕВШЕ ЯК У ВІДНІ!
ДОСТАРЧАЄ ВСІЛЯКІ КАВЧУКОВІ ДРУКАРНІ ЧЕРЕНКОВІ ПЕРШЕ ГАЛ. ЗАВЕДЕНЕ РИТОВНИЧЕ ВАРСТАТ ДЛЯ ВИРОБІВ З МЕТАЛУ, ЛІТИХ ПАПІСИЙ, МАЛЯРСТВА ШИЛЬДІВ І ФАБР. СТАМПИ ЛІЙ КАВЧУКОВИХ І ПРОЧ.

ІДРУКАРНІ ТАКОЖ З ЧЕРЕНКАМИ РУСКИМИ!!!

ГЕНРИК ШАПІРА

Львів, ул. Коперника ч. 3.

(ПОВІЧ АПТИКИ ПЕТРА МІКОЛЯША). 146

Цінники gratis i franco.

ГАРМОНІОМ

до науки співу церковного виготовляє спеціально парова фабрика інструментів

Івана Сливинського

у Львові, ул. Коперника ч. 16.

За порукою дає на рати. Прошу жадати цінника.

Іван Сливинський

фабрикант органів і гармоніюм у Львові.

1025

Всілякого рода

інструмента музичні

найдешевше в виключнім фабричнім складі

І. Капрალიка у Львові.

147

Цінники даром.

Зміна льоналю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з улиці Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасінського ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16.

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і випозичальня

заосмотрена в всілякі знаряди почавши від найбогатших до найскромніших. Цілі урядженя для покоїв до спання, сальонів, ідалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також залізні і гнугі, зеркала і т. д.

Ціни низькі і сталі.

З поважанем

В. Кавфман,

ул. Лукасінського ч. 1.

ТОВАРИСТВО для розвою рускої штуки

стоваришене зареєстроване з ограниченою порукою у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці з обсягу артистичного малярства, різбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релігійні до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи світські: історичні, портрети з натури і фотографій, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесійні, сповідальниці і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшує внутра церков, виготовляє пляни церков, наплиць і пр. і удержує на складі фотографічні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совісне виконане.

Цілю Товариства є: піднести нашу штуку і витворити руску школу штук красних. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патріотичній опіці вашої П. Т. Публики духовної і світської, надіємо ся, що зволить Она причинити ся до осягнення сеї цілі численними замовленнями, котрі приймає

— виключно лиш Дирекция Товариства. —

З глубоким поважанем

Дирекция.

Товариство не послугує ся агентами.

ЛЕВ НОВОСАД

(практинант віденський)

у Львові, ул. Крута ч. 7,

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з хольявами для духовенства по як найприступніших цінах.

Рівнож приймає репарації калюшів. — З провінції вистане старий омаз на міру.

136 93—140

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29., І. п.

приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в особніх годинах Замісцеві панючки приймає на помешкане

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завсідги бажає позбути ся слабости легких, або горла, хотяйби найупірнійшої, або астми, навіть дуже завданеної і на позір невилчимої, сей негай не гербату для хронічно хорих на легки і горло **A. Wolffsky-ого**. Тисячні подяки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описане ужита) задармо. Правда лише у

A. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.

Учитель

орган руского Тов. педагогічного дво-тижневник педагогічно-нау-

ковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

З друкарні В. А. Шийковського.